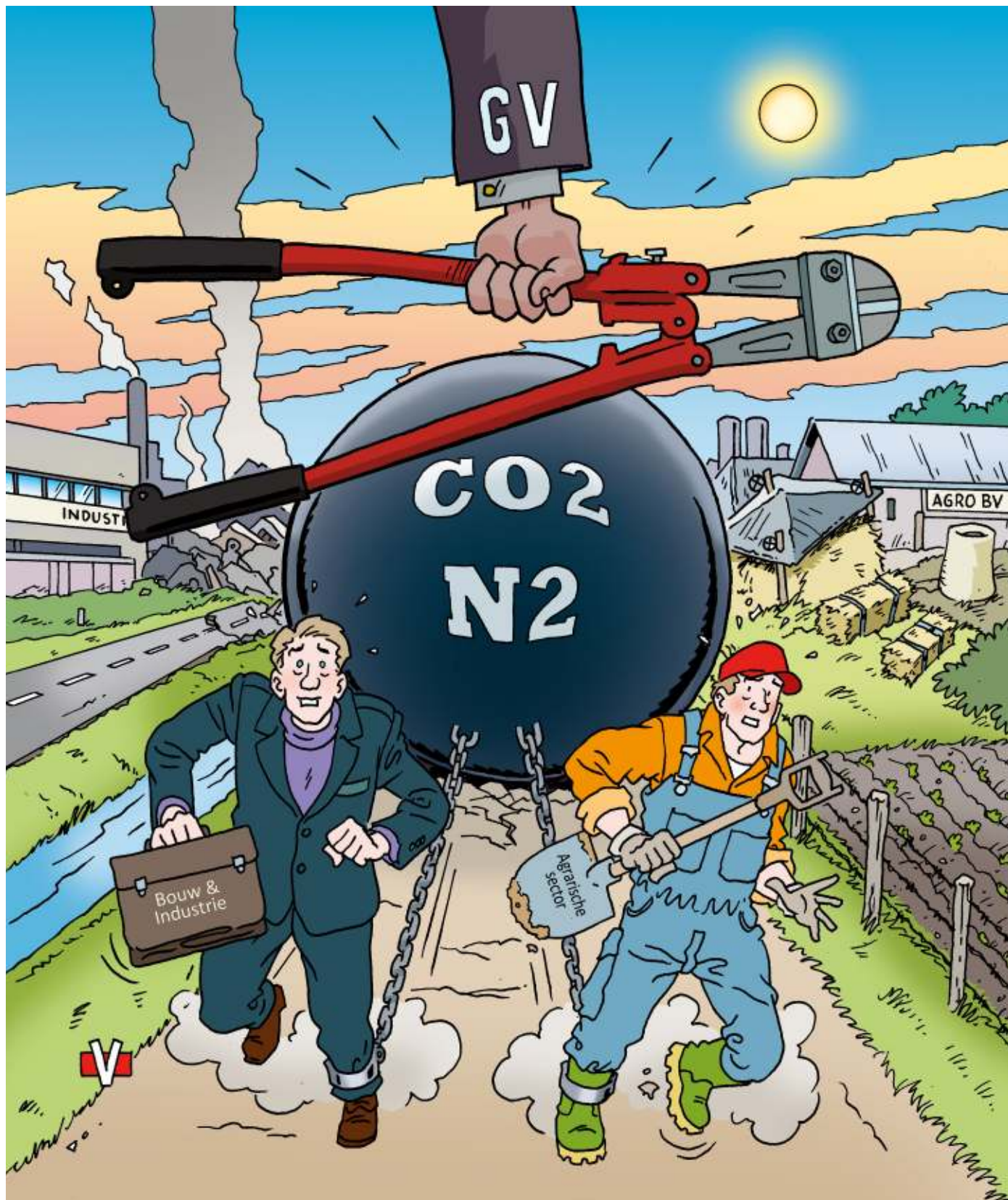


BOEREN VERSTAND

OM DE BOEREN BETER TE BEGRIJPEN #BOERENVERSTAND



Stikstofproblematiek
verzinsel

Het einde van
contant geld

Kunstmatige
voedselcrisis

De Nederlandse Stikstofmanie

Willem Bakker

Boeren uit het hele land kwamen op 7 juli jl. in actie op het Malieveld, toen het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL, het instituut voor strategische beleidsanalyses op het gebied van milieu, natuur en openbare ruimte) een rapport uitbracht waarin werd gewezen op de onhaalbaarheid van de stikstofplannen. De boeren hebben reden om te demonstreren, want als Den Haag besluit tot nog verdere aanscherping van de stikstofmaatregelen, wordt het voortbestaan van de agrarische sector eenvoudigweg onmogelijk gemaakt. Zelfs wanneer akkerbouwers en veehouders zich maximaal inzetten, door de nieuwste innovatieve technologieën te gebruiken en volledig biologisch tewerk te gaan, zal er in veel regio's in de nabije toekomst geen plaats meer zijn voor deze oer-Hollandse, onmisbare en waardevolle bedrijfstak. Het kabinet behandelt de zaak alsof strenge maatregelen noodzakelijk zijn, maar wat in ons land stikstofproblematiek genoemd wordt, bestaat in wezen niet; het is een product van de ongelukkige combinatie van misplaatst milieu-activisme en onverstandige rechtspraak, gebaseerd op onjuiste aannames. We kunnen nu al zien aankomen dat een nieuw kabinet onder VVD en D66, dat op dit moment in de maak lijkt te zijn, hoogstwaarschijnlijk zal doorgaan met de verstikkende regels voor stikstofreductie - ten koste van de boeren.

Om de stikstofuitstoot in 2040 of 2050 terug te brengen tot onder wat als een risiconorm wordt beschouwd, zal er volgens het PBL een ongekende transformatie moeten plaatsvinden in 'landbouwland' Nederland. Akkerbouw en veehouderij zal in de zogenaamde 'stikstofgevoelige' provincies Gelderland, Brabant en Overijssel moeten verdwijnen wanneer het kabinet ervoor kiest om de koers van de doorgevoerde stikstofwet van 1 juli, die een 74% stikstofreductie voor 2035 voorschrijft, te blijven volgen. Het rapport laat duidelijk zien dat in veel regio's een rigoureuze afname van de binnenlandse stikstofuitstoot nog steeds niet voldoende is om onder de opgestelde kritische grenswaarden te komen. Nederlandse grenzen kunnen stikstof afkomstig uit het buitenland natuurlijk niet tegenhouden en dan worden de klimaatmaatregelen die bovenop de stikstofwet ook van de boeren hun tol gaan eisen nog niet eens in de overwegingen meegenomen. Bovendien klopt de Europese Commissie ook nog eens op de deur bij het volgebouwde Brave-Hendrik-land aan de Noordzee en wil een toevoeging zien van 150.000 hectare natuur, dat vanzelfsprekend ten koste zal gaan van het boerenland. Waarom zou de Nederlandse politiek zo ver doordraven met dit destructieve beleid?

Door het Urgenda-vonnis, gebaseerd op 2 artikelen (nr. 2 en 8) uit het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, heeft het kabinet maatregelen opgesteld die onder andere stikstofreductie moeten gaan bewerkstelligen. De rechter baseert zijn uitspraak op de taak die de Staat heeft wanneer er

een 'reëel en direct gevaar' is voor de levens van haar burgers. Het is revolutionair te noemen dat een rechtbank klimaatverandering een acuut en direct gevaar noemt voor het welzijn van een bevolking. Deze unieke uitspraak inspireerde meer ngo's, zoals Milieudefensie, die besloot te procederen tegen de uitstoot van koolstofdioxide (CO₂) veroorzaakt door Shell. De Rechtbank in Den Haag gaf Milieudefensie ook hierin gelijk. Ook de Raad van State oordeelde recentelijk dat onvoorwaardelijke vergunningen mogen worden ingetrokken wanneer Natura2000 gebieden 'overbelast' raken. De eerste oorzaak voor de komende transitie is dus het waarneembare feit dat de rechterlijke macht - zoals omschreven door Montesquieu - niet meer functioneert. Ze gaat haar plaats in de trias politica te buiten. Geen nationale wet werd getoetst, maar een democratische supranationale richtlijn wordt door de rechter aangegegrepen om de wetgevende en uitvoerende macht te dwingen haar standpunt over te nemen. De uitvoerende macht werkt gewillig mee en heeft door coalitievorming ook de meerderheid van de wetgevende macht in handen. Hier wordt een wezenlijk probleem geconstateerd. De machten controleren elkaar niet meer, maar marcheren alle in dezelfde richting.

Om te begrijpen of het terecht is dat de boeren in opstand komen, moet men de noodzakelijkheid van deze 'crisis' eerst bevragen; als het echt urgent is, zal het gemeenschappelijk Nederlands belang inderdaad moeten prevaleren. Maar hebben andere landen ook te maken met eenzelfde crisis? Duitsland in ieder geval niet. In april oordeelde het Duitse Constitutionele Hof dat de Duitse klimaatwet deels in strijd is met de grondwet, nadat een soortgelijke zaak was aangespannen door een soortgelijke activistische groene club. Dus terwijl de Nederlanders de vrijheid verliezen om snel te mogen rijden op de snelweg, om op die manier minder stikstofuitstoot te realiseren, racen de Duitsers nog steeds zo snel ze zelf willen over de Autobahn. België speelt in deze zogenaamde crisis al helemaal geen rol en verwelkomt zelfs steeds vaker Nederlandse veehouders die vanwege de stikstofhysterie Nederland ontvluchten. Ook het Verenigd Koninkrijk is totaal niet bezig met deze 'crisis'. Alleen Frankrijk wil de veestapel wel met een kwart laten slinken, maar alleen om de CO₂ uitstoot te verminderen; ook daar heeft niemand het over een stikstofcrisis.

Maar is de kwantiteit van de Nederlandse stikstof dan misschien zo hoog dat de bestaande situatie werkelijk desastreus is voor onze natuurlijke omgeving? De officiële grondrechten voor de transformatie van ons platteland wordt namelijk gedefinieerd als 'natuurherstel'. Natura 2000 gebieden zouden inderdaad eventueel kunnen gaan veranderen door een teveel aan slechte stikstof, dat reageert met de natuur. Sommige reactieve stikstoffen zorgen er namelijk voor dat bepaalde planten minder goed groeien en andere planten, zoals braamstruiken en

brandnetels, juist weer wel. Kan het dus werkelijk zo zijn dat de regering zoveel waarde hecht aan de huidige samenstelling van weideplanten dat het een hele bedrijfstak wil laten verdwijnen? Volgens het PBL wel, als ze hun eigen regels tenminste serieus nemen.

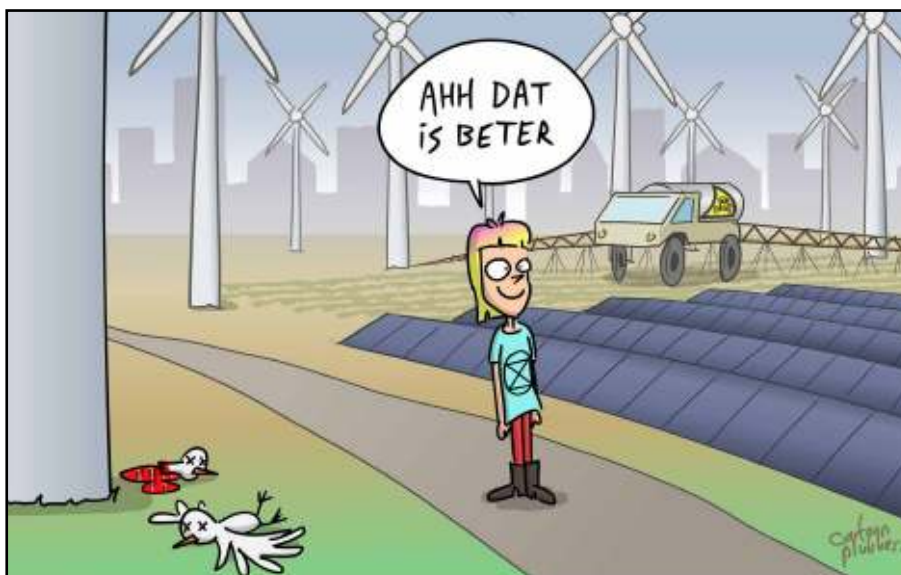
Als men afgezien van dit feit nog steeds gelooft dat stikstof een urgent probleem is waar alles voor moet wijken, merk dan op dat de Rijks-overheid daarbij nauwelijks onderzoekt of er naast het doemscenario voor de Nederlandse boer misschien nog andere manieren zijn om stikstof te reduceren. Het PBL noemt zelf o.a. verhoging van het grondwater of het vervangen van de bovenste grondlagen. Geluiden uit de kritische wetenschap vinden amper toegang tot het debat. Onderzoeker Anton van Nigten pleit bijvoorbeeld al jaren voor een discussie over de tegenwoordige bemestingsdogma's. Door het voedingspatroon voor het vee te veranderen (minder soja en ander 'krachtvoer' vol eiwitten die een hoge stikstofproductie veroorzaken, met daartegenover als gezonde oplossing meer natuurlijke zeeminerale toegevoegd aan het veevoedsel) zal de mest minder stikstofuitstoot opleveren. Door mest daarnaast te vermengen met aarde of bagger, zal de mestkwaliteit verbeteren en er veel minder stikstof in de natuur terecht komen dan nu het geval is. Maar dit soort invalshoeken en alternatieven komen amper in het stikstofdebat ter sprake.

Dit doet de waakzame burger vermoeden dat er meer gaande is dan enkel goede bedoelingen jegens de heideplantjes. Over de gehele linie zien we feiten die de ons voorgeschotelde werkelijkheid tegenspreken. Het klimaatbeleid is niet gebaseerd op waarneembare feiten, zoals in eerder nummers van Gezond Verstand reeds veelvuldig is besproken. Ook deze stikstofcrisis moet een vals voorwendsel zijn, omdat het geen grond in de realiteit, of logica, heeft. Het desastreuze mogelijke gevolg van de maatregelen van deze 'crisis' – het verdwijnen van de boerenstand – wordt echter wel al in de realiteit zichtbaar.

Ten slotte is het de moeite waard om het bovengenoemde in verband te brengen met een andere soortgelijke voedselprodu-

cerende economische tak. Want net zoals de boer wordt ook de Nederlandse visser hard tegengewerkt. Op zowel de akkers als de visgronden moet men zich tegenwoordig verdedigen tegen de agressieve, nietsontziende 'groene' dictatuur, die de verdediging van 'Moeder Natuur' als argument gebruikt, terwijl ze de levens van hardwerkende boeren en vissers alleen maar steeds moeilijker maken. De Noordzee wordt volgebouwd met windmolenparken (beter bekend als vogelverdelgingsparken), en door hetzelfde beleid wordt de akker gestolen voor zonnepaneelweides en vinexwijken. Zowel boeren als vissers lijden in toenemende mate onder overmatig strenge regels en onlogische besluiten. Denk aan het recente verbod op pulsvisserij. Hierdoor wordt deze gehele tak van visserij langzaam maar zeker een toekomst ontnomen.

Zonder onze agrariërs en zonder visserij verliezen we in ons land naast competitieve innoverende bedrijfstakken ook onze directe toegang tot voedsel. Dit maakt het volk nog afhankelijker van de gecontroleerde grootschalige voedselstroom, waar weer andere machten – die zich als onderdeel van de zogenaamde 'duurzame beleidsdoelen' hebben aangediend – op azen. ■



Wouter Wolters

Het einde van contant geld

Lucas Hollertt

Dat cashgeld op termijn gaat verdwijnen lijkt onvermijdelijk. Het contante geld zal worden vervangen door digitale valuta op het scherm van de smartphone. Dat zijn de plannen in de kringen met macht. De invoering van digitale betaaltransacties betekent het einde van onze financiële privacy en uiteindelijk het instorten van ons economisch stelsel. In het geval van een stroomstoring of als iemand aan de knoppen van het internet draait, gaan wij terug naar het stenen tijdperk en wordt barter (ruilen) de enig overgebleven optie om eten op tafel te zetten. Dit scenario is allesbehalve sciencefiction als wij Bill Gates en zijn maatje Klaus Schwab van het World Economic Forum (WEF) hun gang laten gaan. Zij bevorderen de VN Agenda 2030 en de zeventien Sustainable Development Goals (SDG's) die de absolute controle over alles en iedereen nastreven. Vanzelfsprekend is niet iedereen blij met de vooruitzichten van een contantloze samenleving, maar kijk om je heen en je ziet het gebeuren. Het wordt steeds lastiger om een flappentap te vinden in de dorpsstraat en dat is natuurlijk niet per ongeluk.

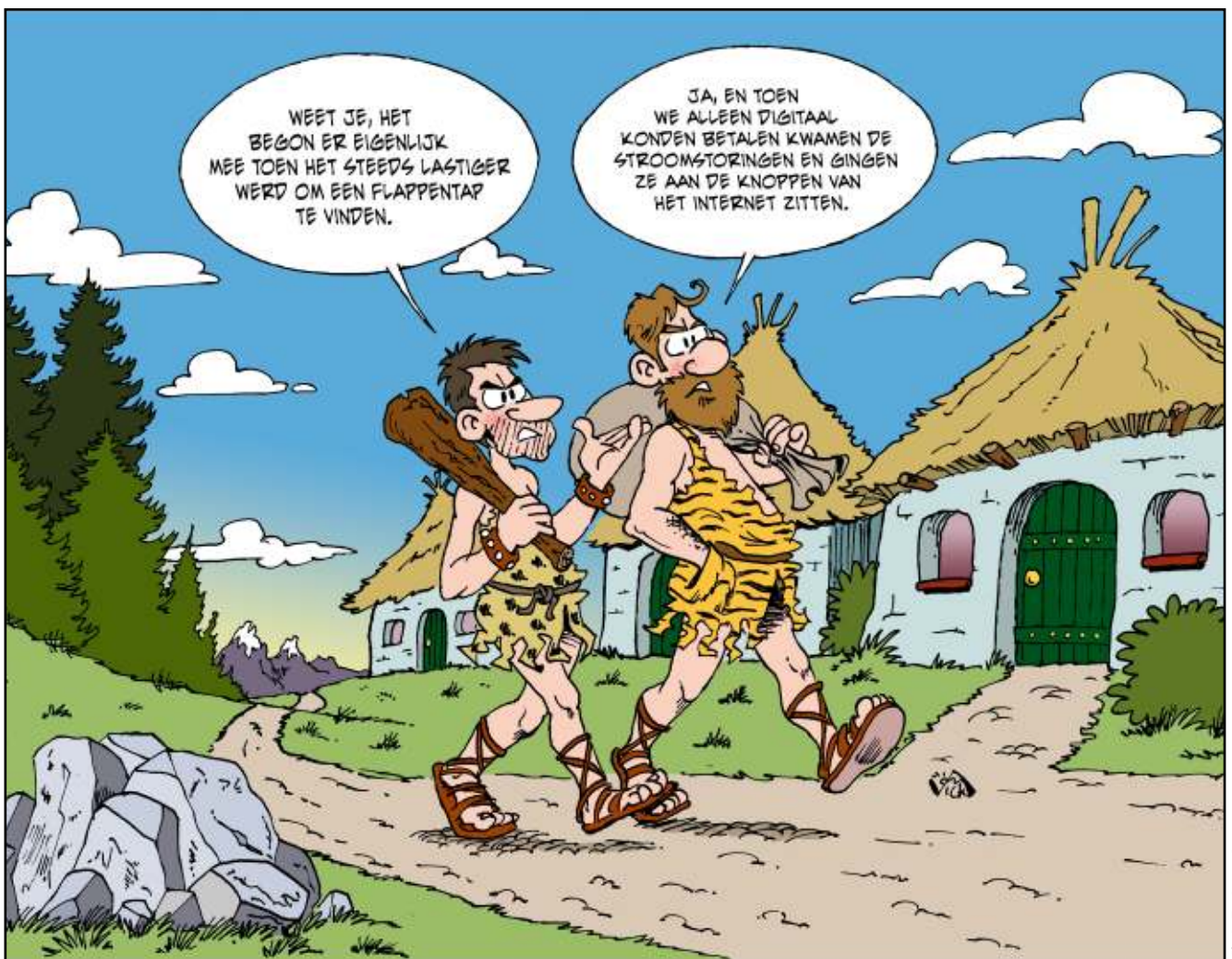
Geld is macht en dat had de heer Mayer Amschel Bauer (1744-1812) heel goed in de gaten. Deze geldwisselaar – bankier – veranderde zijn naam van Bauer naar Von Rothschild, omdat hij in Frankfurt bekend stond als de geldwisselaar met het rode uithangbord, *Rotes Schild*, Rothschild. Een van zijn bekendste uitspraken is: 'Geef mij de macht over het geld van een natie en het interesseert mij niet wie de wetten schrijft'. We zijn nu ruim tweehonderd jaar verder en constateren dat de Rothschildbankiers niet alleen de macht hebben over het geld van een natie, maar over bijna al het geld van de hele wereld, en tegelijkertijd alle wetten van de wereld aan hun laars lappen. Sterker nog, zij misbruiken hun financiële macht om de wetten van soevereine landen naar hun hand te zetten. Dat doen zij vanuit 'The Crown', 'The City', een zelfstandige staat en soeverein gebied in het centrum van Londen. In dit financiële hart van de wereld vind je o.a. de door Rothschild gecontroleerde Bank of England, de centrale bank van Engeland, en de London Stock Exchange. Niet alleen alle Engelse systeembanken, maar ook 385 buitenlandse banken, waaronder zeventig Amerikaanse, hebben er een vestiging. Vanuit de Bank of International Settlements (BIS) in Bazel, wordt het financiële beleid bepaald voor zo'n tachtig centrale banken wereldwijd, waaronder de meest bekende, de Federal Reserve (FED) en de Europese Centrale Bank (ECB). De vraag is of wij instanties als de BIS en centrale banken als de FED en ECB nodig hebben. Sinds de oprichting van de Federal Reserve (FED) in 1913,

die overigens door middel van fraude en bedrog tot stand kwam, is de koopkracht van de dollar met 97% gedevalueerd en daarmee hebben wij meteen de kern van de zaak te pakken. Centrale banken voeren een beleid dat ervoor zorgt dat geld omhoog stroomt met 'rijk wordt rijker en arm wordt armer' tot gevolg.

In het tijdperk van de gulden was de taak voor de Nederlandse Centrale Bank (DNB) duidelijk: geld drukken en een stabiel financieel beleid voeren, inflatie beheersen en toezicht houden op de systeembanken in de winkelstraat. Daar is niets van overgebleven sinds de invoering van de euro. Zelfs de grootste Nederlandse banken, Rabobank, ABN AMRO, ING, SNS Bank, enz. vallen onder direct toezicht van de ECB en niet de DNB. Welke dienst bewijst de DNB vandaag nog aan Nederland en het Nederlandse volk? Wie het weet mag het zeggen. In 1948 kocht de Nederlandse Staat met belastinggeld alle aandelen van de toenmalige eigenaren voor tweemaal de waarde van de aandelen. Op papier werd de Nederlandse Staat op dat moment eigenaar van de DNB, maar de realiteit is dat de Nederlandse Staat niets te vertellen heeft over waar de DNB zich mee bezighoudt. De Raad van Commissarissen bestaat – op één overheidsvertegenwoordiger na – uit een netwerk van ongekozen 'old boys' die elkaar in het pluche tillen en braaf het beleid van de Bank of International Settlements (BIS) in Bazel uitvoeren.

De Europese Centrale Bank (ECB) in Frankfurt werd in 1998 vanuit het niets opgericht. Opeens was de ECB er en er werd door een paar belanghebbenden bepaald dat de ECB als enige het recht zou hebben om de euro te drukken, of liever gezegd geld te creëren uit het niets. Overheden die per definitie altijd in geldnood zitten, kloppen aan bij de ECB om geld te lenen en om hun waardeloze staatsobligaties te verzilveren. Zij zijn daarom volledig afhankelijk van de centrale banken die ongelimiteerd geld uit het niets creëren en vervolgens landen klem zetten in een eindeloze schuldenspiraal.

Hoe anders was het toen in juli 1944 afgevaardigden uit 44 landen op de Monetaire en Financiële Conferentie van de Verenigde Naties in Bretton Woods, New Hampshire, bepaalden dat geld onderliggende waarde moest hebben. Er werd besloten dat goud de basis voor de Amerikaanse dollar zou zijn en dat andere valuta's gekoppeld konden worden aan de waarde van de Amerikaanse dollar. De wisselkoers die op dat moment werd toegepast, stelde de goudprijs op \$ 35 per ounce en die dekking zorgde ervoor dat er niet ongelimiteerd geld gedrukt kon worden. Deze regeling was veel te beperkend voor de eigenaren van de centrale banken en duurde dan



Vick Debergh

ook niet lang. De Bretton Woodsafspraken van 1944 die pas in 1958 volledig geïmplementeerd werden, werden in 1971 door president Richard Nixon 'tijdelijk' afgeschaft. Sindsdien is geld niet meer waard dan het papier waar het op gedrukt staat. Niets dus. Het komt er op neer dat het papiertje waar vijftig op staat, tien keer meer waard is dan het papiertje met een vijf. Is dat fraude? Ja, natuurlijk is dat fraude. Probeer maar eens een briefje van € 50 te drukken en kijk wat er gebeurt. Geld drukken is een privilege van een paar centrale banken en die zijn toevalig allen privé-eigendom. Ongelimiteerd ongedekt geld drukken kan een tijdje goed gaan, maar uiteindelijk moet een dergelijk frauduleus systeem instorten. Wat velen niet beseffen is dat de centrale banken al jaren lang al het goud opkopen waar ze hun handen op kunnen leggen. Waarom doen ze dat? Wel, de dollar is 97% in waarde gekelderd vanaf het moment dat de FED zich ermee ging bemoeien, maar het goud in de kluis van de centrale bank is nu geen \$ 35 waard, maar \$ 1.800 per ounce. Zodra de bankiers in The City stoppen met het manipuleren van de goudprijs is er geen reden dat de goudprijs nog eens met een factor tien kan stijgen. In dat geval is het handig als je kluisen vol liggen met het glimmende goedje.

Door het belabberde financiële beleid van de centrale banken is het punt bereikt dat ook de laatste 3% waar-

de die de dollar nu nog heeft, zal verdampen. En dan? Ook de Deep Statebankiers beraden zich, want zij willen natuurlijk niet de financiële wereldwijde overmacht die de dollar nu nog heeft, verliezen. Is dit het moment dat cryptovaluta de rol van de dollar gaan overnemen? Er zijn momenteel meer dan 3.000 cryptocurrencies, waarvan bitcoin de grootste is. De bedenker van de bitcoin is Satoshi Nakamoto, maar wie deze persoon is, is geheim. Waarom, de man zou wereldberoemd kunnen zijn. Er wordt weleens gespeculeerd dat de Deep Statebankiers achter de ontwikkeling van bitcoin zitten in voorbereiding van het cashloze tijdperk. Als wij – volgens het plan van Agenda 2030 – naar een éénwereldregering gaan met één wereldvaluta, zal er geen ruimte meer zijn voor concurrentie. Alleen een monopolie op één wereldvaluta geeft de elite grip op de dagelijkse transacties van de burger en niet te vergeten op het innen van belastingen. Er worden grote stappen gezet in de richting van 'The Great Reset' waarin Build Back Better het motto is. Build Back Better uitsluitend voor de elite dan wel te verstaan. De VN Agenda 2030 wordt voor onze ogen uitgerold. Klaus Schwab, oprichter van het World Economic Forum en auteur van het boek 'COVID-19: The Great Reset' zegt: 'You will own nothing and you will be happy'. Gaan wij dit accepteren? De bal ligt bij ons, WE THE PEOPLE. ■

Een voedselcrisis ten bate van de Grote Herstart

Evelien Nijeboer

Door een veelvoud aan factoren dreigt er een grote voedselcrisis, voor het overgrote deel veroorzaakt door menselijk handelen. De door de media gepresenteerde oorzaak, de Oekraïne-oorlog, vormt hooguit het laatste duwtje. Daarbij is het Westen de belangrijkste veroorzaker van dit conflict en ook van de enorme prijsstijgingen van gas en olie. De onkosten van boeren zijn daardoor zo gestegen dat rendabel produceren voor velen van hen een onmogelijke opgave is geworden. Het landbouwbeleid in de VS en de EU staan al jaren geheel in het teken van de CO₂-klimaatagenda, die leidt tot achteruitgang van vooral het boerenbestand. De onzinnigheid van de CO₂-agenda is, gezien de catastrofale gevolgen ervan, moeilijk te bevatten. Ook de huidige schijn van die van een vogelgriep, die duizenden stuks pluimvee het leven kost, is geheel gebaseerd op schijnwetenschap, verkregen door fraudulente PCR-testen.

Daarbovenop is er een toenemend aantal verwoestende branden in heel grote voedsel-gerelateerde bedrijven zoals voedseldistributiecentra, mega-boerderijen en kunstmestfabrieken geweest – 16 van zulke bedrijven werden verwoest sinds januari dit jaar. De Amerikaanse FBI waarschuwt zelfs voor cyberaanvallen op grote boerderijen. In het afgelopen decennium zijn er veel nieuwe, grote, zogenaamd ‘duurzame’ hightech voedselkweek-faciliteiten opgetuigd door nieuwe grote biotech-bedrijven, die zich specialiseren in verticale kweekinstallaties, genetisch gemanipuleerde gewassen en zeer bewerkt – dus in wezen ongezond – synthetisch laboratoriumvoedsel, waaronder vleesvervangers. De combinatie van het instorten van zowel de voedsel- als de bankeneconomie was mogelijk geworden via de zogenaamde ‘groene transitie’; de inrichting van een vrijwel absoluut controlesysteem, gebaseerd op quasiwetenschappelijke en onrealistische/onhaalbare uitgangspunten.

Al sinds het in 1972 gepubliceerde rapport ‘Grenzen aan de Groei’ van de Club van Rome, werken vele internationale denktanks, waaronder de VN, aan een grote omwenteling die moet resulteren in een totaal nieuwe economie en wereld. Maurice Strong, oliebaron en Rockefeller-protégé, was de vader van het idee dat deze ‘transitie’ zal worden bewerkstelligd door ‘pu-

bliek-private samenwerkingsverbanden en het creëren van een ‘duurzame’ industrie die uiterst winstgevend zal zijn. Strong’s echtgenote, Hannah Strong, voorzag deze toekomstfantasieën van de bijbehorende eco-spiritualiteit die zo kenmerkend is voor dit soort bewegingen, onder andere door tijdens de grote milieutop in Rio de grote congresshal binnen te sluipen en daar voor het publiek haar New-Age-rituelen op te voeren.

De klimaat- en voedselagenda zijn sterk met elkaar verweven. Maurice Strong gaf de CO₂-agenda vorm, maar was ook verbonden met allerlei internationale organen, zoals de transitie-bedenkende organisatie ‘Tellus’ en de aan het WEF gelieerde EAT, een ngo die zich met het dieet van de mensheid bezighoudt, waaruit bijvoorbeeld rundvlees en ‘zetmeelrijke groenten’ zoals aardappelen dienen te verdwijnen. EAT werkt nauw samen met de Rockefeller Foundation. De laatste, en ook VN-baas Guterres, verwachten nog dit jaar grote voedselproblemen. De bovengenoemde visionaire transitie-predikende organisaties kwamen al decennialang met waarschuwingen dat er grote voedselcrises ophanden zouden zijn – maar tot nu toe waren die uitgebleven. Poppetpresident Biden zegt evenwel dat voedseltekorten er dit keer ‘echt’ zullen zijn. Momenteel hebben fabrikanten wereldwijd dusdanige tekorten aan belangrijke voedselingrediënten, zoals bijvoorbeeld bepaalde oliën en citroenzuur, dat zij allerlei receptuur moeten aanpassen. Europese supermarkten vertonen al af en toe lege plekken in hun schappen en de voedselprijzen zijn wereldwijd flink aan het stijgen.

Volgens het United States Department of Agriculture (USDA) zijn er dit jaar recordoogsten van negen soorten granen en spijsoiën nodig om te krappe voorraden aan te vullen. Dit wordt echter verhinderd door de desastreuze beleidsmolen die door de bovengenoemde schijn-CO₂-wetenschap in gang is gezet. Klimaat-maatregelen worden gehandhaafd, ondanks het dreigende voedseltekort. Amerikaanse en Europese boeren worden betaald of gesommeerd om delen van hun land braak te laten liggen. In Engeland worden boeren met grote sommen geld verleid om een ander beroep te kiezen. Ook in Nederland worden miljarden uitgetrokken om boeren te laten stoppen met hun bedrijf, door hun productierecht voor varkens af te kopen, of door een onmogelijk en onhaalbaar minimum aan stikstofproductie te eisen. De aanvoer van granen en veevoer uit Rusland, Oekraïne, Moldavië en Hongarije ligt stil vanwege de Oekraïense oorlog en ook vanwege de bescherming van hun eigen voorraden, waardoor Europa en het Midden-Oosten elders veel duurder moeten inkopen. In het Midden-Oosten dreigen hierdoor nu al voedselrellen uit te breken.

Er zijn nog meer vormen van sabotage, onder meer bij het transport van voedsel en kunstmest. Verder stagneert het plantseizoen vanwege het weer. In veel grote agro-gebieden in de VS is het momenteel te nat en/of te koud om te planten. Slecht weer heeft ook de afgelopen jaren voor slechte oogsten gezorgd, zodat er nu weinig voorraden meer zijn. Intussen staat een nieuwe hightech voedselindustrie, in het afgelopen decennium opgebouwd buiten het oog van het publiek, klaar om de voedselproductie over te nemen. Deze industrie met haar gigantische verticale kweekinstallaties en ‘hydroponics’, ofwel de kweek op water, verbouwt jaarrond vooral genetisch gemanipuleerde gewassen. De natuur is er vervangen door



Jos Thomassen

technologie, met een hemels groen/blauw/rood verlicht aura, terwijl deze industrie zich richt op een volledig getechnologiseerde en verstedelijkte toekomst. Bowery Farming bouwt in Arlington, Texas, een kweekfaciliteit die 16 miljoen mensen in een straal van 322 km kan voeden. Men verwacht dus dat Arlington, nu 400.000 inwoners, zal veranderen in een zeer dichtbevolkt gebied. De wereldwijde verticale landbouwmarkt wordt geschat op 5,5 miljard, een groei naar 19,65 miljard in 2026 wordt voorspeld. Bill Gates, die beweert dat oude landbouwmethoden ‘vanwege climate change’ de wereld niet meer kunnen voeden, investeerde hierin flink, maar kocht tezelfdertijd ruim 1000 vierkante kilometer landbouwgrond op. Hij is nu de grootste landbouwgrond-eigenaar in de VS.

Gates heeft via de Consultative Group of International Agricultural Research (CGIAR) inmiddels ook de controle over 's werelds grootste zadenbank ofwel 10% van de wereldwijde zaadvariëteiten. Hij is groot voorstander van genetisch gemanipuleerde gewassen – de eugenetische traditie binnen Gates' familie is de lezer waarschijnlijk bekend. De handel in deze zaden is erg winstgevend, in tegenstelling tot handel in natuurlijke zaden, waar geen patenten op rusten. Synthetisch en hoogbewerkt voedsel, zoals de vleesvervangers waar Gates enorm in investeerde, is per definitie ongezond. Ook de veiligheid van het consumeren van genetisch gemanipuleerde gewassen wordt betwijfeld door o.a. Dr. Campbell (Centre for Nutrition Studies, New York). Volgens deze voormalige bio-engineer worden waarschuwingssignalen over de van GMO's (Genetically Modified Organisms) stelselmatig weggelaten uit de veiligheidsstudies.

De bovengenoemde ‘duurzame publiek-private samenwerkingsverbanden komen door de financiële machtsongelijkheid praktisch gezien neer op de overname van nationale regeringen door een veel machtiger industrie. Het proces waarin bedrijven en particulieren zoals Bill Gates via ngo's macht naar zich toe

trekken, voltrok zich geleidelijk aan. In 2014 werd in de VS, vanuit het Amerikaanse Congres, de ngo ‘Foundation for Food & Agriculture Research’ (FFAR) opgezet, met 200 miljoen aan overheidsgeld plus een onbekend bedrag van de B&M Gates Foundation. In 2019 presenteerde de FFAR het ‘Precision Indoor Plants (PIP) Consortium, wederom een publiek-private partner, bestaande uit grote telers zoals AeroFarms en zaadontwikkelaars als BASF en Fluence Bioengineering. Hun focus ligt op ‘heerlijk versgoed’ zoals bosbessen, aardbeien, sla, basilicum en tomaten met vele genetische verbeteringen, waaronder medicinale toepassingen. De universiteit van Californië werkt bijvoorbeeld aan sla met een ingebouwd mRNA-vaccin, gesteund door 200 miljoen dollar van de Science Foundation.

Ook in Europa hoopt de verticale kweekindustrie met 18,5% per jaar te groeien. In de VS bestaat 70 á 80 procent van het geconsumeerde voedsel al uit genetisch gemanipuleerde gewassen. In Europa hebben lidstaten van de EU sinds 2015 het recht om in de EU toegestane GMO's van hun grondgebied te weren, om hen te beschermen tegen rechtszaken door biotech-bedrijven. Met name Duitsland en Frankrijk zijn hierop tegen. In 2021 stelde EU-commissaris Stella Kyriakides dat die houding mag veranderen, omdat nieuwe gen-veredelingstechnieken zouden bijdragen aan de ‘duurzaamheid’ van de landbouw. Deze technieken (waaronder CRISPR-CAS) werden dan ook aan de lijst van in de EU toegestane GMO-technologie toegevoegd. Reële voedseltekorten of hoge voedselprijzen zouden lidstaten ertoe kunnen bewegen om GMO's toch toe te laten. Ook onze huidige voedselvoorziening is al grotendeels gemonopoliseerd door 10 multinationals, die alle 10 financieel onder controle staan van de investeringsmaatschappijen BlackRock en Vanguard. Deze laatsten hebben gezworen dat alleen ‘duurzame’ bedrijven zullen overleven. ■

De strop rondom de Nederlandse voedselindustrie

Willem Bakker

Iedereen met enige historische kennis aangaande stikstof zal niet verbaasd zijn geweest toen het kabinet-Rutte IV alweer een vaak herhaalde truc tevoorschijn haalde. Het begon met Haagse ambtenaren die op 2 juni de eerste getallen van de 'regiostrategie' van 's werelds eerste stikstofministerie lekten aan de NRC. De gevestigde media, zoals Trouw, de Telegraaf, Volkskrant, NOS en RTL kwamen daarna met het identieke bericht: volgens de eerste plannen van VVD-minister Van der Wal wil het kabinet de provincies dwingen om de stikstofreducties op sommige plaatsen met meer dan 80% te verminderen, en rondom de Veluwe met zelfs 100%. Dit betekent niets anders dan zo snel mogelijk zoveel mogelijk boeren onteigenen.

Belangenorganisaties trokken zich vervolgens snel terug omdat de overheid volgens hen te veel denkt aan het uitkopen van boeren als enige oplossing. De werkelijke stukken komen later pas, dus men weet zogezegd nog niet van de spreekwoordelijke hoed en de rand. 's Werelds eerste stikstofminister, mevrouw Van der Wal, speelt de vermoorde onschuld: ze zou geen andere keuze hebben dan dit extreemradicale plan, maar anderzijds wimpelt ze de journalisten op het Binnenhof af met een woordenspel waarbij het erop neerkomt dat zij het zelf allemaal ook nog niet precies weet. De media rapporteren dit zonder verder te vragen, en herhalen in koor in hun identieke artikelen de voorgeschreven werkelijkheid over de verzonnen natuurkundige oorzaken rondom het stikstofprobleem. Het ministerie spreekt in bloemrijke maar ondoorzichtige taal over een 'ontontkoombare transitie naar een vitaal landelijk gebied'. Van der Wals kompaan, CU-minister van Landbouw Henk Staghouwer durft zelfs nog te zeggen de boeren te willen ondersteunen om hen sterker uit deze verandering te doen komen.

Dit is vertrouwde mediastrategie van de Nederlandse regering: een uiterst radicaal plan lekken, media-ophef creëren, daarna een iets gematigder maar nog steeds volstrekt absurd plan voorstellen, om vervolgens in samenspraak met de media te doen alsof iedereen zich nu opeens wel in de – gespeelde – nuancerings kan vinden. Het was wel een verrassing om in dit vergevorderde stadium een klein protest te horen binnen de uitgeholde gelederen van de VVD en het CDA. Hun statenleden op provinciaal niveau zagen de bui al hangen: als de uitvoerders van het beleid zouden zij zich lokaal wederom ongekend impopulair maken. Recente peilingen van EenVandaag wijzen namelijk uit dat bijna 90% van de boeren al geen vertrouwen meer heeft in de overheid, 80% de overtuiging mist en de urgentie niet ziet, en driekwart bij voorbaat al zegt waarschijnlijk of zeker niet onder de huidige voorwaarden met uitkoping akkoord te zullen gaan. Slechts 15% van de boeren is nog positief

over de regelingen; van hen verwacht 3% een aantrekkelijk aanbod tegemoet te kunnen zien van de stikstofinquisitie.

Ook de boeren- en tuindersorganisatie LTO geeft aan dat met de plannen een grens wordt overschreden. Het behoeft geen uitleg dat meer doortastende boerenorganisaties als Farmers Defence Force niets zien in de plannen, of in elk geval vragen om een ander langetermijnplan. Wat nooit in de gevestigde media te berde wordt gebracht is dat de zogenaamde stikstofproblematiek niet op een waarneembare werkelijkheid is gebaseerd. De enige reden dat Nederland ermee is opgezadeld, is het feit dat de Raad van State in een rechtszaak de kant koos van de milieufanatieke lobbygroep Mobilisation for the Environment. Het argument van de RvS was dat de vergunningverlening voor bijvoorbeeld uitbreidingen van veehouderijen niet helemaal juist is gebeurd. De verhoogde stikstof- en ammoniakuitstoot die bij deze projecten enerzijds kon ontstaan, zou anderzijds worden gecompenseerd door maatregelen voor natuurgebieden.

Maar vooruitlopen op gunstige effecten van de compensatie mocht niet. Daarom moest de staat opeens terugkomen op vergunningen en vervolgens alleen door de eigen opgelegde regels de nationale stikstofdeposities verminderen. Maar liefst 18.000 projecten werden stilgelegd en de bouw ging abrupt op slot, terwijl automobilisten opeens nog maar 100 kilometer per uur mochten rijden.

Dat was de aanloop naar een verplaatsing van de focus naar de boeren als stikstofboosdoeners. Onterecht, want de stikstofuitstoot neemt al jaren af. De cijfers laten zien dat het oorspronkelijke plan werkte. Daar komt nog bij dat meer dan een derde van de hoeveelheid stikstof in onze lucht overwaait vanuit buurlanden, waar niemand zich zorgen maakt om stikstof. Alleen Nederland heeft te maken met deze nepcrisis, en alleen Nederland heeft nu een stikstofministerie.

We zien steeds hetzelfde patroon: een aantoonbare nepcrisis wordt in het leven geroepen, de ministerraad besluit tot radicale stappen, de maatschappij protesteert, maar het plan gaat onherroepelijk door. De provincies hebben tot juli 2023 de tijd om een plan op te stellen waarvoor vervolgens uitkoopsmeegeld beschikbaar komt, want het kabinet trekt tot 2035 voor dit doel een ongelofelijke 24 miljard euro belastinggeld uit de samenleving. Dat is bedoeld om te worden gebruikt voor het waanzinnige uitkopen van gezonde boerenbedrijven. Uitkopen blijkt steeds het slotwoord, na een stortvloed van woorden over duurzame rendabele landbouw. De ngo's blijven de staat aanklagen om, volgens de uit verband getrokken Habitatrictlijn van de EU, steeds verdergaande stikstofreductie te gaan doorvoeren. Van der Wal is overtuigd dat we er samen uitkomen.



Wilfred Klapp

Het hele fundament van de nepcrisis deugt niet. Op verschillende plaatsen in het land, zoals bij Springendal en Dal van de Mosbeek, zijn stikstofmeetpunten geplaatst bij beekjes die Natura 2000-gebieden uitlopen, richting de landbouw; er is daar dus geen agrarische stikstofproductie die de natuur kan bederven. Op de grens van natuur en landbouw liggen de officiële meetpunten voor de monitoring van de agrarische waterkwaliteit. Ook was bekend dat vanuit dit natuurgebied door de natuur zelf stikstof wordt opgewekt. Dan meet men logischerwijs een hoge concentratie stikstof. Hier zien we dus een voorbeeld waarbij, volgens de kaart van de Regiostrategie, de staat 70% stikstofreductie eist, terwijl er sprake is van foute metingen.

Farmers Defence Force wist middels een WOB-procedure in april 2021 meerdere metingen in de Drentse natuur in de openbaarheid te krijgen. Daaruit blijkt dat de aanvoer van stikstof uit de eigen bodemvoorraad de grootste stikstofbron is. Uit metingen in 286 natuurbodems in Drenthe blijkt dat er alleen al in de bovenste 10 cm. van de grond duizenden kilo's stikstof liggen opgeslagen. In de laag eronder zit nog veel meer stikstof, veel meer dus dan er in honderd jaar is neergeslagen. Pas als men vanwege veranderend beleid via waterschappen gaat rommelen in de waterhuishouding, door waterwinning, boskappingen en het omvormen van natuur, komt deze stikstof vrij.

De onderbouwing van de stikstofproblematiek klopt dus van geen kant. Een ander opvallend punt is dat politici harder lopen voor de industrie dan voor de boer. Grote energiecentrales als de Amercentrale in Brabant kregen meer stikstofruimte om over te schakelen naar biomassa. Er kwam vanaf dat

moment veel meer stikstof vrij dan toen er nog op kolen en gas werd gedraaid. Er werd gegoocheld met cijfers omdat het grote Duitse moederbedrijf RWE druk uitoefende op bestuurders en ambtenaren. De vergunning werd op 7 mei 2019 afgegeven, vlak voordat de Raad van State de vergunningverleningen tegen het einde van die maand platlegde.

Dieper onderzoek leert dat de Nederlandse overheid niet voor het eerst het vee als betekenisvolle factor naar voren schuift als oorzaak van de door de VN gepredikte klimaatverandering. Mest werd eerst in de klimaatagenda aangewezen als CO₂-uitstoter bij uitstek. Al voordat stikstof voor de klimaatkar werd gespannen, meldde bijvoorbeeld de NOS al hoe vreselijk vlees, in het bijzonder dat van koeien, wel niet is.

Er bestaan parallele ontwikkelingen die in wisselende mate met elkaar zijn verbonden. De Nederlandse overheid vecht niet alleen tegen de boer, maar weigert ook de Nederlandse visserij in leven te houden. Terwijl het vee van het land wordt weggewerkt, besloot Nederland samen met buurlanden in mei van dit jaar de Noordzee met nog meer windmolens te gaan vullen. Tegen 2050 moet hun aantal zijn vertienvoudigd. Nederland wil om dit doel te behalen voor 2030 het aantal windparken uitbreiden van zes naar elf. Dit zal catastrofaal zijn voor de biodiversiteit in de zee en in de lucht, met vluchtende bruinvissen en zeehonden, ook vogelzwermen zullen worden vernietigd. Rijke visgronden worden omgevormd tot nieuwe 'off-limit'-natuurgebieden. Daarnaast moesten de vissers al uitkijken voor de doorvaartroutes.

Den Haag heeft een keuze gemaakt voor de klimaatagenda van Parijs. Stikstofcrisis, klimaatcrisis, zogenaamd behoud van natuurgebieden – alles wordt aangegrepen om de Nederlandse zelfstandige voedselsector de nek om te draaien. ■

Big Finance wil de natuur opeisen en er aan gaan verdienen

Jelena Postuma

Machtige investeerders zijn bezig met een reuzensprong voor het gefinancierde kapitalisme. BlackRock en gelijksoortige grootheden willen eigenaarschap claimen over de gehele natuur, en daarmee biljoenen dollars binnenhalen. Zij menen dat te kunnen bewerkstelligen middels een recentelijk geïntroduceerd financieel instrument, de zogenaamde Natural Asset Company (NAC). Zonder tegenmaatregelen staan alle functies van de natuur, van schoon water tot frisse lucht, van regenwouden tot landbouwgrond, op het punt gefinancierd en daarmee gecontroleerd te worden door de internationale financiële elite. Het spreekt vanzelf dat de controle hierover de eigenaars een gevaarlijke stap dichterbij absolute macht brengt, want de natuur is de basis van al het leven op onze planeet.

Dit project betreft de overtreffende trap van de financialisering van de economie, die na het loslaten van de goudstandaard in 1971 exponentieel is toegenomen. Financialisering betekent het omzetten van immateriële waarde naar een financieel product. Dit omzetten van de natuur tot zo'n financieel product wordt gefaciliteerd door de New York Stock Exchange (NYSE) en de Intrinsic Exchange Group (IEG). Laatstgenoemde vertrouwt op financiering door onder andere de Rockefeller Foundation en de Inter-American Development Bank (IADB), een Latijns-Amerikaanse tak van de World Bank. Beide zijn partner van het World Economic Forum (WEF), en grote voorstanders van de door deze organisatie gepropageerde Agenda 2030 en de Great Reset, waarbij, als de plannen slagen, een kleine groep machtigen vrijwel alles, en de gewone burgers bijna niets meer zullen bezitten. Met de overname van de natuur komt deze dystopische toekomstvisie een stuk dichterbij.

Een reuzesprong naar een nieuw feodaal systeem

Financiële landroof onder het mom van duurzaamheid

Zoals veel onderdelen van Agenda 2030 en de Great Reset, wordt de introductie van NAC's door de bedenkers ervan voorgesteld als dienstbaar aan de duurzaamheidsagenda. Het doel van de NAC's is, volgens de website van IEG, het onderhouden, beschermen en ontwikkelen van natuurgebieden, "die het leven op Aarde mogelijk en aangenaam maken". Dit wordt volgens IEG gestimuleerd door de betreffende ecosystemen om te zetten naar een eenvoudig verhandelbaar financieel product, vergelijkbaar met traditionele financiële producten zoals aandelen, waarbij de eigenaar profiteert van de opbrengsten. Hoe beter de NAC voor de natuur zorgt, hoe meer het produceert en hoe meer winst gemaakt kan worden, zo is de redenatie van IEG. Het winstpotentieel is volgens IEG dan ook enorm: waar de totale activawaarde van onze traditionele wereldwijde economie geschat wordt op 512 biljoen dollar, staat de 'natuurlijke economie' voor zo'n 4000 biljoen – oftewel 4 biljard – dollar (dat is dus een 4 met 15 nullen erachter). De potentiële fysieke omvang van de markt is eveneens fors: de gebieden die via NAC's beheerd zullen worden vallen onder de zogenaamde 'beschermde gebieden', die volgens de Verenigde Naties in 2030 minstens zo'n 30 procent van het wereldoppervlak moeten omvatten, en in 2050 nog een stuk meer.

Wat echter onderbelicht blijft bij de promotie van NAC's en beschermde gebieden door zowel IEG als de Verenigde Naties, zijn de consequenties voor de huidige bevolking van deze gebieden. De lokale bevolking, die vaak al generaties van de producten van de natuur leeft, zal onder dwang worden verplaatst om het betreffende gebied te 'beschermen'. Dit ondanks het feit dat de inheemse bevolking de ecosystemen al eeuwen met succes in stand heeft weten te houden. In dit licht zou de overname van grote stukken land door grote investeerders gezien kunnen worden als eigentijds kolonialisme.

Aangezien de eigenaar van een NAC de volledige rechten heeft over alle functies van een natuurgebied, kan hij beslissen om mensen hiervoor te laten betalen. Zo kunnen er in de toekomst toegangskosten en registratie gevraagd worden bij het bezoeken van een bos, en onder het



Wilfred Klapp

mom van 'natuurbescherming' kan aan de toegang ook een limiet gesteld worden.

Daarnaast biedt de constructie van de NAC's volop mogelijkheden tot manipulatie. Naast de gebruikelijke boekhoudkundige standaarden wordt een NAC onderworpen aan de door IEG bedachte 'Statement of Ecological Performance', oftewel de financiële waarde toegedicht aan de functies van de natuur en het ecosysteem dat deze produceert. Deze waarde wordt bepaald door IEG zelf, onder andere door mensen zoals Robert Herz, voormalig bestuurslid van de Financial Accounting Standards Board en huidig bestuurslid van Morgan Stanley, een bank die meerdere malen veroordeeld is voor manipulatie. De opbrengsten van de beursgang van een NAC gaan naar de sponsorende overheid, die deze naar eigen inzicht kan besteden. Voor corrupte regimes is dit een enorme stimulant om de natuurgebieden van hun land te verkopen als NAC, om zo aan middelen te komen voor bijvoorbeeld wapens of andere zaken.

De geschiedenis leert ons dat deze risico's reëel zijn. Zo heeft een van de grootste potentiële investeerders in NAC's, BlackRock, een corrupt verleden in Mexico. Door middel van het plaatsen van bondgenoten van de voormalige president Enrique Peña Nieto binnen BlackRock heeft CEO Fink meerdere lucratieve opdrachten van het Mexicaanse staatsoliebedrijf PEMEX zonder enige concurrentie binnengehaald. Onder leiding van de voormalig directeur van de Mexicaanse tak van BlackRock, Isaac Volin, tierde de corruptie binnen PEMEX welig, resulterend in een verlies van 38 miljard dollar. Aangezien het

om een staatsbedrijf ging, kwam dit verlies op rekening van de Mexicaanse bevolking, waarvan ongeveer 40 procent in armoede leeft.

Ondertussen ging BlackRock door met de overname van de infrastructuur, waar onder andere olie- en gaspijpleidingen, tolwegen, ziekenhuizen en zelfs gevangenissen onder vielen. Veelzeggend is een opmerking van Fink tijdens een interview in deze periode: "Markten houden van totalitaire regeringen (...) democratieën zijn verward."

Concentratie van de voedselvoorziening

Naast bovengenoemde aspecten vormt de creatie van NAC's een grote stap in de bredere trend van de herverdeling van grond van vele kleine individuele eigenaren naar enkele invloedrijke investeerders en overheden. Zo is Bill Gates, die al enige tijd bezig is met het opkopen van grond, begin dit jaar de grootste landbouwgrondeigenaar van de Verenigde Staten geworden. In Europa is een zelfde patroon gaande, met name gemotiveerd door de strenge Natura2000-regels voor beschermde natuurgebieden, opgelegd door de EU. Om aan deze regels te voldoen, liggen er in Nederland zelfs plannen op tafel om boeren te onteigenen. Het geforceerd verkleinen van het landoppervlak bedoeld voor voedselverbouwing, samen met de productiviteit verlagende milieunormen die gesteld worden aan de overgebleven boeren, creëren een kunstmatige schaarste.

Ondertussen pleiten organisaties als de EU met haar New Green Deal en het WEF voor een radicale transformatie van de voedselproductie. Onder het mom van

biodiversiteit, klimaatverandering en duurzaamheid promoten zij een systeem dat steeds meer weg heeft van een centraal geleide planeconomie. NAC's maken een toenemende concentratie van landbouwgrond in handen van een kleine groep machtige partijen mogelijk, wat het makkelijker maakt om deze plannen te realiseren. Dit zal grote gevolgen hebben voor de beschikbaarheid van bepaalde typen voedsel. Zo zijn bovengenoemde organisaties voorstanders van een toekomst waarin het eten van vlees niet meer de norm is, en zetten dan ook volop in op vlees vervangende producten. Hierdoor valt te verwachten dat zij de verworven grond niet zullen inzetten voor veeteelt, waardoor vlees schaarser wordt en de prijs omhoog zal gaan. In plaats daarvan komt er ruimte voor de door de Rockefeller Foundation gepromote genetisch gemodificeerde gewassen, met alle bijbehorende risico's.

Een nieuw feodaal systeem

De toenemende controle over de natuur door transnationale organisaties voegt een nieuwe dimensie toe aan hun macht. Zowel de maatregelen om de CO₂-uitstoot te beperken als de sinds de coronapaniek versnelde digitalisering en collectie van persoonlijke informatie dragen bij aan toegenomen controle over de burgers, zoals te zien is bij de invoering van de coronapas; de persoonlijke QR-code die aan de hand van iemands medische status bepaalt van welke diensten men al of niet gebruik mag maken. Er zijn plannen dat hier binnenkort ook het persoonlijke CO₂-budget aan wordt toegevoegd. NAC's zijn momen-

teel druk bezig de mogelijkheden hiervoor nog verder uit te breiden.

En de mogelijkheden gaan zelfs nog verder. Zo kan ook de hoeveelheid schone lucht en water die iemand verbruikt geregistreerd worden, bijvoorbeeld door middel van de steeds populairder wordende biometrische technologie, en kunnen bijbehorende kosten in rekening gebracht worden. Gecombineerd met een volledig gedigitaliseerd geldsysteem beheerd door de Centrale Banken, worden surveillancemogelijkheden op ongekende wijze vergroot. Daarmee lijkt de voorheen vrije samenleving af te glijden naar een neo-feodaal systeem, waarbij mensenrechten, toegang tot de samenleving en zelfs vitale functies van de natuur afhankelijk gemaakt kunnen worden van door de moderne leenheren gestelde voorwaarden. Wie zich niet aan deze voorwaarden houdt, zoals bijvoorbeeld jaarlijkse (of nog frequentere) 'vaccinaties', CO₂-arm leven en het uiten van de juiste opinies, kan in de hierboven geschetste digitale wereld eenvoudig buitengesloten worden.

Een donkerder toekomstscenario dan het hierboven geschetste is moeilijk denkbaar. Om te voorkomen dat dit werkelijkheid wordt, is het van groot belang mensen bewust te maken van wat er gaande is, en samen toe te werken naar nieuwe controlerende en regulerende instanties. Verder kunnen we zoveel mogelijk lokale initiatieven, boeren en kleine ondernemers die tegenwicht bieden aan de huidige maatregelen, steunen. Het gaat om het terugwinnen van ons leven als vrije, onafhankelijke burgers. ■

GEZOND VERSTAND

Als je beter wilt begrijpen
wat er in de wereld gebeurt.

■ **SLUIT JE AAN**

Met kortingscode: **boerenverstand** sluit je een kwartaaldeelname af van € 22,50 voor slechts € 19,50.

Ga naar www.gezondverstand.eu/boerenverstand